

ποῦται ἐν Γόρτυνι, ὡς οὐδ' ἄνευ Ζαήμου καὶ Χαραλάμπους οἱ Πετμεζαῖοι ἐν Καλαβρύτοις, ὡς οὐδ' ἄνευ Μαυρομιχάλου οἱ Τρουπάκαι, Καπετανάκαι καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι ἐν Λακωνίᾳ; Ἐξ ἐναντίας ἀληθεστάτην θεωροῦμεν τὴν γενναίαν ἀπάντησιν, ἣν ὁ Κανέλλος Δεληγιάννης ἔκαμε πρὸς τὸν παρατηρήσαντα αὐτῷ τὴν μαύρην τύχην τοῦ ἐν Τριπόλει ὑπάρχοντος Θεοδώρου Δεληγιάννου, κινουμένης τῆς Γόρτυνος: «*Δὲν μὲ μέλει διὰ τὸν ἀδελφόν μου· ἡ πατρις γὰρ σωθῆ.*» Τόσῳ δὲ μᾶλλον βεβαιοῦται ἡ τοιαύτη ἀπάντησις, ὅσῳ προσεκάλεσαν τὸν Κολοκοτρώνην οἱ Δεληγιάνναι ἐν ὥρᾳ, καθ' ἣν ὑπῆρχον ὁ μὲν πρεσβύτερος ἀδελφὸς αὐτῶν Θεόδωρος ἐν τῇ Τριπόλει, ὁ δὲ δευτερότοκος Ἀναγνώστης, ὡς εἰς τῶν ἀντιπροσώπων (βεκίλιδων τοῦ Μορέως) ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀμφότερα θύματα ἀναπόφευκτα ὑπὸ τοῦς ὄνυχας ἐξουσίας θηριώδους. Ἦν δὲ ὁ προϊστάμενος ὄλων τῶν ἐνεργειῶν τούτων Κανέλλος Δεληγιάννης στρατιωτικοῦ μᾶλλον χαρρακτῆρος, ἀνήρ δὲ πατριωτικῶν ὄλων αἰσθημάτων, πνεύματος πολλοῦ, γενναϊότητος πρὸς θυσίαις μεγάλης καὶ δραστηριότητος πλείστης.

Τῇ 21 καὶ 22 μαρτίου οἱ Δεληγιάνναι ἀπ' εὐθείας καὶ διὰ τῶν Πλαπούτων (α) ἐπανέστησαν τὴν ὄρεινὴν χώραν τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἀμέσως οὗτοι μὲν μετὰ τῶν ἐνόπλων τῆς Περαμεριᾶς ἐν τῷ χωρίῳ Ῥένεσι, ἐκεῖνοι δὲ μετὰ τῶν τῆς Ἡλιοδώρας (Λιοδώρας) ἐν τῷ πλησίον τούτου κειμένῳ Βέτσι ἐστρατοπεύδουσιν. Τῶν δύο αὐτῶν θέσεων ἡ κατάληψις ἀπέβλεπε τὴν ἀντίκρουσιν κατὰ πάσης ἐπὶ τῆς Γόρτυνος ἐπιδρομῆς τῶν γειτόνων καὶ ἐπιφόβων Λαλαίων. Οἱ ὀλίγοι ἐν τοῖς χωρίοις ἐκεῖνοις διεσπαρμένοι Λαλαῖοι ἢ ὡς ἀγροφύλακες, ἢ ὡς δεκατευταί, κατέφυγον εἰς τὸ Λάλα. Ἐν δὲ τῇ κωμοπόλει Παρωρεῖα (Λαγκαθίους) ὁ Κανέλλος Δεληγιάννης ὑπεχρέωσε τοὺς κατοίκους Τούρκους, ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ὄντας οἰκογενείας, ἵνα παραδώσωσι τὰ ὄπλα καὶ διαμείνωσιν ἡσυχοί. Κατὰ δὲ τὰ Ἑπτὰ Ψωμιᾶ, ἢ Βλάχικα, ὁ Κωνσταντῖνος Ῥάσος καὶ ὁ Γεώργιος Δρίτσας ἐκ τοῦ Γαρζενίκου ἐφόνευσαν τῇ 23 μαρτίου δύο Τούρκους σιπαχί-δας. Τέλος δὲ τῇ 25 κατέβησαν οἱ Ζυγοβιστινοὶ ὑπὸ τὸν Θεοδόσιον Καρδαρᾶν, οἱ Στεμνιτισιώται καὶ Διμιτσανίται ὑπὸ τὸν Κωνσταντῖνον Ἀλεξανδρόπουλον καὶ ἄλλοι, ἵνα συλλάβωσι τοὺς ἐν τῇ πόλει Τούρκους, εὐαρίθμους ὄντας οἰκογενείας καὶ ὄπλα· ἐκεῖνοι ὁμῶς προλαβόντες ἀνέβησαν εἰς τὸ παλαιὸν, ἀλλὰ λίαν ὀχυρᾶς θέσεως, φρούριον, ὅπου καὶ ἐπολιορκήθησαν, ὀλίγας τὰς τροφὰς ἔχοντες.